

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2306	Κυρ. Πατέρων Δ' Οἰκ. Συνόδου (Τίτ. 3,8-15) 19 Ἰουλίου 2020	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Βάλε κ' ἐσὺ ὑπογραφή!

«Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. 3,8)

Ἡ θρησκεία, ἀγαπητοί μου, ἡ **πίστι στὸ Θεὸ καὶ ἡ λατρεία του**, εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ θεμελιώδη γνωρίσματα τοῦ ἀνθρώπου. Ἄνθρωπος χωρὶς θρησκεία εἶνε κάτι ἀφύσικο, κάτι ἐπικίνδυνο· εἶνε ἓνα θηρίο. Ἄμα βλέπετε ἄθρησκο ἄνθρωπο, φεύγετε μακριά.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή στὴν ἀρχαιότητα ποὺ ὁ ἄνθρωπος παρουσιάστηκε πάνω στὴ γῆ μέχρι σήμερα ἡ ἀνθρωπότητα πάντοτε καὶ παντοῦ θρησκεύει· καὶ στὸ Βόρειο Πόλο, καὶ στὴν διακεκαυμένη ζώνη· καὶ ὁ ἀγράμματος, καὶ ὁ ἐπιστήμονας· καὶ ὁ λευκός, καὶ ὁ μαῦρος· κι αὐτὸς ποὺ μένει στὴν καλύβα, κι αὐτὸς ποὺ κατοικεῖ στὸν οὐρανοξύστη· καὶ ὁ πρωτόγονος, καὶ ὁ διαστημάνθρωπος. Τὸ εἶχαν παρατηρήσει καὶ οἱ ἀρχαῖοι. Ὁ Πλούταρχος π.χ. λέει· Ὅπου κι ἂν πᾶς, δὲν θὰ βρῆς λαὸ νὰ μὴ θρησκεύῃ (βλ. ἐπιστ. πρὸς Κολώτην τὸν Ἐπικούρειον ΧΧΧΙ,4 Μιχ. Ἰατροῦ, Πόθεν καὶ διατί σ. 199). **Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς θρησκεία.**

Υπάρχουν πολλές θρησκείες. Ἄλλες ἔχουν σβῆσει, ὅπως ἐκείνη τῶν προγόνων μας ἀπ' τὴν ὁποία ἔμειναν μόνο τὰ μάρμαρα καὶ ἡ Ἀκρόπολις, καὶ ἄλλες ποὺ ζοῦν ἀκόμα καὶ τὶς ἀκολουθοῦν ἑκατομμύρια. Θρησκεύουν καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι, καὶ οἱ Ἀμερικανοί, καὶ οἱ Γιαπωνέζοι, καὶ οἱ Ἰνδοί, καὶ οἱ Κινέζοι..., ὅλος ὁ κόσμος.

Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· ἄραγε ἀπὸ τὸ πλῆθος ὄλων τῶν θρησκειῶν **ποιὰ εἶνε ἡ ἀληθινή;**

Στὴν ἐποχὴ μας παρουσιάστηκαν κάτι μοντέρνοι θεολόγοι, ποὺ λένε· Ὅποια θρησκεία καὶ νὰ ἔχῃ, καλὴ εἶνε· ὅλες εἶνε καλές.... Ὅπως, δηλαδή, πᾶς σ' ἓνα κατάστημα καὶ διαλέγεις, ἔτσι μπορεῖς νὰ μπῆς καὶ μέσα σὶς θρησκείες καὶ νὰ διαλέξεις· ἀπὸ ὅλες αὐτὲς νὰ πάρῃς ὅ,τι σοῦ φαίνεται καλὸ καὶ νὰ φτειάξῃς τρόπον τινὰ ἓνα χαρμάνι, τὸ ὁποῖο τ' ὀνομάζουν **πανθρησκεία**, ὥστε μέσα σ' αὐτὴν νὰ συναντῶνται ὅλοι. **Λίγο ἀπ' ὅλα** δηλαδή.

Ἄλλ' αὐτὸ **δὲν εἶνε σωστό.** Γιατὶ ἂν ὅλες οἱ θρησκείες ἦταν καλές, τότε ὁ Χριστὸς δὲν θὰ

ἔρχοταν στὸν κόσμο νὰ μᾶς διδάξῃ· δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῇ ἄλλη μιὰ θρησκεία, ἔφταναν αὐτὲς ποὺ ὑπῆρχαν· γιὰ νὰ κατεβῆ ὁ Χριστὸς στὴ γῆ καὶ νὰ ἐνανθρωπήσῃ, σημαίνει ὅτι αὐτὸ ἦταν ἀναγκαῖο, ἔπρεπε νὰ μᾶς δώσῃ **τὴ μία καὶ μόνη ἀληθινὴ** θρησκεία.

Ποιά λοιπὸν εἶνε αὐτὴ ἡ θρησκεία; Ἀπαντᾷ ἡ σημερινὴ ἑορτὴ· ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων πατέρων αὐτὸ ἀκριβῶς σαλπίζει. Ἀπαντοῦν ὄχι ἕνας καὶ δύο ἅγιοι, ἀλλὰ οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης. Καὶ πρὸ τῶν πατέρων ἀπαντᾷ ὁ ἀπόστολος Παῦλος· καὶ τί λέει σήμερα· **«Πιστὸς ὁ λόγος»** (Τίτ. 3,8). Τί θὰ πῆ **«ὁ λόγος** ποὺ κηρύττουμε εἶνε **πιστός;** Ὅτι **ἡ πίστι** μας εἶνε **ἀξιόπιστη, εἶνε ἡ ἀληθινή.** Μέσα δηλαδή, στὰ ψέματα καὶ τὶς πλάνες ποὺ ὑπάρχουν, μέσ' στὰ χίλια «νομίσματα» ποὺ κυκλοφοροῦν, ὑπάρχει **μία πίστι** ποὺ εἶνε **ἡ ἀληθία, καθαρὸ χρυσάφι**· κι αὐτὴ εἶνε ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὴ τὴν πίστι μὴν ἔχεις καμμιά ἀμφιβολία. Ἄν ἀμφιβάλλῃς λίγο γι' αὐτὴ τὴ θρησκεία, τότε μὴν πατᾶς στὴν ἐκκλησία. Ὅχι, δὲν σὲ δέχεται ἔτσι ὁ Χριστός! Νὰ ἔχῃς ἀπόλυτη πεποίθησι, ὅτι **ἡ πίστι** μας εἶνε **ἀληθινή.**

–Αὐτὰ, θὰ μοῦ πῆ κάποιος, νὰ τὰ λὲς στοὺς ἀγράμματους. Ἐγὼ πῆγα σχολεῖο, ἄνοιξα βιβλία, ξέρω γλῶσσες. Ἐγώ, γιὰ νὰ πιστέψω, θέλω ἀποδείξεις, **θέλω νὰ δῶ ντοκουμέντα.**

Ἄν ὑπάρχει, ἀγαπητοί μου, μιὰ θρησκεία μὲ ἀποδείξεις, αὐτὴ εἶνε ἡ δική μας. Ἄν μπορῆς νὰ μετρήσῃς τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, τότε μπορεῖς νὰ μετρήσῃς καὶ τὶς ἀποδείξεις ποὺ ἔχει ἡ ἀγία μας θρησκεία.

Ἡ πίστι μας δὲν εἶνε χθεσινὴ· ἔχει μεγάλη ἱστορία. Ὅπως ὁ πολυέλεος κρέμεται μὲ μιὰ ἀλυσίδα ἀπὸ τὸν τροῦλλο, ἔτσι καὶ ἡ πίστι μας κρέμεται ἀπὸ μιὰ χρυσοῦ ἀλυσίδα, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν

Εὖα, περνάει ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα, τὴν ἔρημο, τὸ Σινὰ μὲ τὸ Δεκάλογο, τὰ ὄρη καὶ τὶς πεδιάδες τῆς Ἁγίας Γῆς, τὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος· περνάει ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη, τὸ Γολγοθᾶ, τὶς φυλακὲς καὶ τ' ἀμφιθέατρα τῶν μαρτύρων, τὰ ἀσκητήρια τῶν ὁσίων· διαβαίνει χῶρες καὶ αἰῶνες καὶ φτάνει ὡς ἐμᾶς· ἔχει ἀπειρους κρίκους καὶ ἀδιάσπαστη συνέχεια.

Ἔχει λοιπὸν ἀπειρες ἀποδείξεις. Δὲν ἔχω καιρὸ ἀλλ' οὔτε κ' ἐσεῖς ἔχετε ὄρεξι. Ὁ σημερινὸς κόσμος ἔχει ὄρεξι γιὰ τὸν διάβολο, μὰ δὲν ἔχει ὄρεξι γιὰ τὸ Χριστό, κ' ἐγὼ δὲν ἔχω διὰθεσι νὰ σᾶς κουράσω ὥστε νὰ λέτε, Πότε θὰ τελειώσῃ ὁ ἱεροκήρυκας! Μὲ λίγα λόγια μόνο θὰ σᾶς πῶ, **γιατί ἡ πίστι μας εἶνε ἀληθινή.**

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος», λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Μὴν ἔχεις οὔτε μόριο ἀμφιβολίας γιὰ τὴν πίστι μας. Μελέτησε τὰ κείμενα τῶν θρησκευτῶν κι ἀφοῦ μαζέψῃς τί λένε ὅλοι οἱ λαοί, πάρε ζυγαριὰ καὶ βάλε ἀπ' τὸ ἓνα μέρος τὰ βιβλία τους κι ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ Εὐαγγέλιο. Θὰ δῆς, ὅτι τὰ λίγα λόγια τοῦ Εὐαγγελίου βαραίζου ἀσυγκρίτως περισσότερο ἀπὸ τὶς διάφορες θρησκευεῖς τοῦ κόσμου τούτου. Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὰ φτάσῃ; **Ἄφθαστα, ἀσύγκριτα τὰ λόγια του.**

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος». Κάποτε οἱ φαρισαῖοι ἐστειλαν ὑπηρέτες νὰ συλλάβουν τὸ Χριστὸ τὴν ὥρα ποὺ ἐκεῖνος δίδασκε. Αὐτοὶ προσηλώθηκαν στὰ λόγια του ὅπως ἡ μέλισσα ὅταν τρυγᾷ ἐπάνω στὸν ἀνθὸ κι ὅπως τὸ βρέφος ὅταν θηλάζει στὸ μαστὸ τῆς μάνας του. Καὶ στ' ἀφεντικὰ ἀπήντησαν· «*Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος*» (Ἰω. 7,46). **Ὁ λόγος του πείθει καὶ ἀφοπλίζει.**

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος». Γιατὶ αὐτὰ ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν θεωρίες· ὁ βίος του εἶνε ἅγιος, «*ἡ ἀρετὴ του ἐκάλυψε τοὺς οὐρανοὺς*» (Ἀμβ. 3,3). Εἶπε «*Μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς*» (Ματθ. 6,19)· καὶ ὁ ἴδιος ἦταν ὁ πιὸ φτωχός, ὁ ἀκτῆμων. Εἶπε «*Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου*» (Μάρκ. 7,10 κ.ά.)· καὶ ὁ ἴδιος πάνω ἀπ' τὸ σταυρὸ φρόντισε τὴν Παναγία Μητέρα του. Εἶπε, ν' ἀγαποῦμε καὶ τὸν ἐχθρό (βλ. Ματθ. 5,44. Λουκ. 6,27-28,35), καὶ συγχώρησε τοὺς δημίους του· «*Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς*», εἶπε (Λουκ. 23,34). **Εἶπε καὶ ἔπραξε.**

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος». Οἱ προρρήσεις του βγαίνουν. Στὰ Ἱεροσόλυμα εἶπε γιὰ τὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι δὲν θὰ μείνῃ «*λίθος ἐπὶ λίθον*» (βλ. Ματθ. 24,2. Μάρκ. 13,2), καὶ ὄντως ὅλα γκρεμίστηκαν· καὶ μέχρι στιγμῆς οἱ τόσο πλούσιοι Ἑβραῖοι δὲν μπόρεσαν νὰ χτίσουν νέο ναό. **Οἱ προφητεῖες του πραγματοποιοῦνται.**

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος». Γιατὶ ὁ Χριστὸς **ἔκανε κάνει καὶ θὰ κάνῃ θαύματα.** Ἀμέτρητα τὰ θαύ-

ματά του ὅπως ἀμέτρητες εἶνε οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς, τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ. Καὶ ὄχι μόνο τὰ δικά του ἀλλὰ καὶ τῶν ἀποστόλων, τῶν ἁγίων, τῶν πιστῶν.

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος». Γιατὶ; Δὲν σᾶς εἶπα τίποτα· γιατί τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ εἶνε σὰν τὸ δυναμίτη. Ὅπως ὁ δυναμίτης σπάει τὸ γρανίτη, ἔτσι **τὰ λόγια του σπᾶνε καρδιές.** Γιὰ διαβάστε· φονιάδες μετανόησαν, διεφθαρμένες γυναῖκες σωφρόνησαν, ληστὲς ἔγιναν ἐλεήμονες. Ὡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ παίρνεις τὸ κάρβουνο καὶ τὸ κάνεις διαμάντι, παίρνεις τὸ λύκο καὶ τὸν κάνεις ἀρνί, παίρνεις τὸ κοράκι καὶ τὸ κάνεις περιστέρι!

✓ «Πιστὸς ὁ λόγος» τέλος – γιατί; Γιατὶ ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ὁ Χριστὸς ἴδρυσε τὴν Ἐκκλησία του, ἔπесαν πάνω της ὅλα τὰ θηρία, ποτάμι αἷμα χύθηκε, διώκτες καὶ αἵρεσιάρχες **τὴν πολέμησαν, μὰ δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν τίποτα.** Ἄν ἡ θρησκεία μας ἦταν ἀνθρώπινο κατασκεῦασμα, θὰ εἶχε διαλυθῆ. Καὶ νὰ σᾶς πῶ μιὰ πικρὴ ἀλήθεια ἐδῶ ποὺ ἔφτασα; Ἄν ἡ θρησκεία μας ἦταν κατασκεῦασμα τῶν παπάδων καὶ τῶν δεσποτάδων, ἐμεῖς οἱ ῥασοφόροι μὲ τὰ σκάνδαλά μας θὰ τὴν εἶχαμε διαλύσει. Μὰ δὲν εἶνε ἔργο ἀνθρώπινο, ἔχει ρίζα θεϊκή. Κι ἂν ἀκόμη ὁ διάβολος κάνῃ πανστρατιά, δὲν θὰ μπορέσῃ ποτέ νὰ τὴν καταλύσῃ. Μπορεῖ νὰ γκρεμίσῃ τὶς ἐκκλησιᾶς καὶ νὰ κρεμάσῃ τοὺς παπᾶδες, μὰ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας θὰ μείνῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. **Ἡ νίκη ἀνήκει στὸ Χριστό!** (πρβλ. Ἀπ. 5,5· 6,2· 17,14· Α' Ἰω. 5,4-5· Ἰω. 16,33).

* * *

Μά..., μά... Τί «μά»; **ὑπάρχει ἀκόμα «Μά»;** «Πιστὸς ὁ λόγος» φωνάζει ὁ Δαυῖδ, «Πιστὸς ὁ λόγος» φωνάζει ὁ Παῦλος, «Πιστὸς ὁ λόγος» φωνάζει ὁ Πέτρος, «Πιστὸς ὁ λόγος» φωνάζουν μυριάδες ἁγίων, «Πιστὸς ὁ λόγος» φωνάζει τὸ αἷμα. Δὲν πιστεύετε σ' ἐμένα; Αὐτὴ ἡ γῆ ποὺ πατοῦμε, κάθε σπιθαμὴ της –δὲν μιλάω γιὰ ἄλλα ἔθνη, μιλάω γιὰ τὸ μικρὸ τοῦτο ἔθνος –, στὸ Μοριά, στὴ Ροῦμελη, στὸ Μεσολόγι, στὴν Ἡπειρο, στὴ Μακεδονία, στὰ νησιά, στὴν Κρήτη καὶ στὴν Κύπρο, ὅπου νὰ σκαλίσης, θὰ βρῆς κάτω ὅσα ἁγίων καὶ μαρτύρων ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὸ Χριστό. «Πιστὸς ὁ λόγος». **Ἔλα, Χριστιανέ,** νὰ βάλῃς κ' ἐσὺ τὴν ὑπογραφή σου κάτω ἀπὸ τὸ «Πιστεύω» τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ὅλοι μαζί νὰ ποῦμε·

«Χριστέ, σὲ τοῦτα τ' ἄπιστα καταραμένα χρόνια, ποὺ δὲν πιστεύουν τίποτα οὔτε ἀγαποῦν κανένα» (Ἀχ. Παράσχος), ἐγὼ πιστεύω. **«Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ»** (Μάρκ. 9,24). «Πιστὸς ὁ λόγος»· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**